

[Aage Frandsen]

Endelig for det tredje overlader man administrationen til Statens Uddannelsesstøtte i stedet for til amterne. Når man spørger de organisationer, som har med de her ting at gøre, er der ingen, der kan svare på, hvorfor man egentlig skal flytte det fra amterne til Statens Uddannelsesstøtte. Alle taler om, at det fungerer udmærket i øjeblikket, og også derfor har vi stillet ændringsforslag.

Disse spørgsmål tog vi op med undervisningsministeren i går under et samråd, men det, vi fik ud af det, var ikke tilfredsstillende for os, og derfor har vi altså stillet disse ændringsforslag.

Det er selvfølgelig ikke normalt, at man stiller sådan nogle ændringsforslag på det her tidspunkt. De skulle være stillet allerede ved betænkningens afgivelse, men omvendt må vi sige, at når der kommer væsentlige indsigelser fra folk udefra, så er det dét, tiden mellem første-, anden- og tredjebehandlingen skal bruges til, og det ville efter vores opfattelse være helt forkert, hvis vi ikke tog ad notam, at de organisationer og mennesker, som arbejder med de her ting, kommer med relevante indsigelser, og hvis vi ikke fulgte deres indstillinger; derfor skal jeg over for Folketinget anbefale, at man stemmer for de af SF stillede ændringsforslag.

Formanden:

Jeg vil godt benytte lejligheden til at henstille, at man lige sænker støjniveauet noget.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Fremskridtspartiets grundlæggende holdning er, at vi ikke bør vedtage dette forslag, og det er ud fra den betragtning, at det først og fremmest er en investering for den enkelte, der her er tale om.

Lovforslaget skulle reelt have været benævnt: Betalt frihed til uddannelse. Det er Fremskridtspartiet naturligvis imod, selvfølgelig ikke hvis vi havde økonomiske muligheder en masse her i landet, men det er jo ikke tilfældet.

Isoleret set er det godt, at der nu sættes et maksimum på 40 uger for den periode, man kan modtage økonomisk støtte i, men lovforslaget gør det til en ret at modtage støtte. Det betyder reelt – det ved vi alle sammen – en forøgelse af udgifterne til støtten, som vi må tage afstand fra.

Den anden ændring, der foreslås, er, at ansatte, der er på uddannelsesorlov, nu skal have sikkerhed for, at de kan få deres job igen efter orloven. Det, man faktisk siger til arbejdsgiverne, er, at de nu skal tvinges til at modtage de pågældende mennesker igen; uanset om virksomheden i mellemtiden er blevet meget, meget mere lykkelig for en nyansat, er man altså tvunget til at modtage personen en gang til.

Vi bryder os ikke om tvang. Fremskridtspartiet tager som et frihedselskende parti afstand fra tvang, og det er det, det handler om i dette forslag.

Vi er som sagt principielt imod betalt frihed til uddannelse, men det hele bliver forværret af, at man i lovforslaget nu fjerner refusionsordningerne for private arbejdsgivere i forbindelse med uddannelse og jobrotation.

Jeg vil til sidst sige, at det, der chokerer Fremskridtspartiet mest, er, at når man i Tinget ser tilbage i tiden, er det partier som Venstre, der kalder sig et liberalt parti, og Det Konservative Folkeparti, der har taget kraftigt afstand fra betalt frihed til uddannelse. Det siger man nu i dag ja til, og vi har på mange andre områder set, at man har en stor dobbeltmoral i disse partier. Man går på den ene side ind for, at det offentlige forbrug skal nedsættes, og at vi skal have sparet på de offentlige midler. På den anden side ser vi gang på gang, at jo længere tiden går, desto mere sluger man af det, der reelt er store offentlige udgifter. Det er det, der er tilfældet med dette forslag. Jeg kunne citere, ligesom jeg også gjorde under andenbehandlingen, mange bemærkninger fra både Venstre og De Konservative, hvori de tidligere har taget skarpt afstand fra disse forøgelse af de offentlige udgifter til skade for skatteyderne.

Bent Aa. Rasmussen (RV):

I Det Radikale Venstre har vi også fulgt LO's næstformands, Hans Jensens, kritik af loven om støtte til voksenuddannelse. Bl.a. kritiseres det, at retten til selvvalgt uddannelse fjernes.

Det finder vi ikke er korrekt. Vi mener, det må bero på en misforståelse. Den enkelte, såvel faglært som ufaglært, kan frit vælge den uddannelse, som den pågældende måtte ønske sig, i op til 16 uger. Derudover gives der mulighed for yderligere 24 ugers undervisning inden